

కాదు" అంది మాస్కూల్లోనే చతువుతున్న కమల.

"ఆఁ!" నిరాంతపోవడం తప్ప ఏం చేయాలో తోచలేదు.

రోజులు క్షణాల్లా గడిచిపోతున్నాయి కానీ అంతు లేని ఆకాంతి మరీ మరీ వేధిస్తోంది అతన్ని చూడాలనీ, అతన్ని చేరాలనీ, అతని దగ్గర నేదతీర్చుకోవాలనీ అని పిస్తోంది. అతన్ని కలుసుకోవడం సర్వకల్ల. ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూ కుదరదు. ఒకే ఒరలో రెండు కత్తులిమడవు ఇది నాదృఢమైన భావన ఈ రెంటి మధ్యా సంఘర్షణ.

ఆరోజు సుపింగు నుండి ఇంటికి వచ్చి చూస్తే - నారాజేంద్ర-నాపిల్లల్లో కలిసిపోయి ఆడుకుంటున్నారు ఎన్నోమాటలు మూటలు విప్పి అతనికి చెప్తున్నారు గుమ్మందగ్గరే నిలిచిపోయి. అలా చూస్తూ ఉండిపోయాను నా ఆనందానికి అవధులేదు క్యాం చావు అనే విచారాన్నుండి ఆయనిప్పుడిప్పుడే కోలుకుంటున్నట్ట నిపించింది వెళ్ళి ఓదార్చాలనిపించింది, ఎన్నెన్నో మాట్లాడాలని పించింది ఎలామాట్లాడాలో, ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. గుమ్మం దగ్గరే నిల్చుండిపోయాను అతను లేచారు వెలుపలికి వచ్చారు పక్కకి తప్పుకుని చీకట్లానే నిలిచిపోయాన్నేను. కాలచక్రం పరుగులు తీస్తూనే ఉంది.

తల్లి :—ఎందుకు నాయనా ఏడుస్తున్నావు?

కొడుకు :—కాంగో ఎక్కడుందో మరిచిపోయానని మాస్టరు కొట్టారు.

తల్లి :—మతి భ్రష్టవెధవా! బాగా వెతుక్కో ఎక్కడ పారేశావో?

—ఎ. గోపాలరావు, గుంటూరు.

"కథాంజలి"లో వెలువడే కథలన్నీ కేవలం కల్పితము. ఎవరినీ ఉద్దేశించి వ్రాసినది కాదు. రచయితల రచనలకు మేము ఏమాత్రము బాధ్యులుకాదు. —సంపాదకుడు.

ఆశలు -

ఆశయాలు

శ్రీమతి ఆర్. వసంత రామానుజం.

(గత సంచిక తరువాయి)

బుజంగరావు కుర్చీ నుండి లేచి, శేఖర్ దగ్గరవచ్చి "శేఖర్! కొద్దిరోజులుగా నాలో మానసికంగా ఎన్నో బాధలు వుంది. అందు వలన..." అని అంటూడంగా—

"సార్! మీ బాధలు మన ఆఫీసులోని వారికి తెలికపోయినా, నాకు మాత్రం తెలుసు మేము మాత్రం మీ బిడ్డలము కాదా? ఎందుకు మమ్మల్ని విడచివెళ్ళిపోతారు?" అని భుజంగరావును క్షాళించు కొని చిన్న పిల్లాడిలాగ ఏడ్చాడు శేఖర్.

భుజంగరావుకు ఏమిచెప్పాలో ఎలా ఓదార్చాలో తెలియకుండా పోయింది.

డిప్పాచీ క్లర్కు రవి "సార్! మీవలన నేను మంచి దారిలోనికి వచ్చాను. మీ అభిమానాన్ని చూరగాని బాగుగా పనిచేస్తున్నాను. అలాగే మన ఆఫీసులో ప్రతి ఒక్కరిని తీర్చిదిద్దారు. అటువంటి మీరే మమ్మల్ని చెడుదారిలోని త్రోసివెళ్ళతారా?... అన్నాడు.

అందరు ఏక కంఠంతో "మమ్మల్ని వదిలి వెళ్ళకండి సార్" అని అంటూవుంటే భుజంగరావు ఏమి మాట్లాడలేకపోయాడు.

శేఖర్ కన్నీళ్ళు తుడిచి "అలాగే శేఖర్! మమ్మల్ని వదిలివెళ్ళను మీతోవుంటాను కాని నేను రెండు నెలల సెలవు తీసుకోని వెళ్ళితర్వాత మీతో బాటు వుంటాను" అని అంటూవుంటే అందరి ముఖంలోను సంతోష రేఖలు చిగురించినవి బాస్ కూడ సంతోషంతో చప్పట్లుతో పొంగిపోయాడు.

"కాని మరొక్కవిషయం డియర్ ప్రెండ్స్ అండ్ డైరెక్టర్స్! మంచివాడు చురుకైనవాడు బుద్ధిమంతుడైన శేఖర్ మన ఆఫీసు మేనేజరుగా వుంటారు నానిర్ణయానికి.

తిరుగులేదు ఎందుకంటే యిలాంటివారే దేశపురోభివృద్ధికి ఎంతో పాటు పడగలరు” అని అంటూవుంటే, మరల మేనేజరు వారికి లేకుండా వెళ్ళిపోతారో అని బాధగా అందరు చూశారు.

ఇంతలో బాస్ అందుకొని “ డియర్ ప్రెండ్స్! మన భుజంగరావు గారు సలహాప్రకారం శేఖర్ గారిని మేనేజరుగా నియమిస్తున్నాను. మరియు మీజీవితాన్ని యీ ఆపీసును అందరిని తీర్చిదిద్దిన భుజంగరావుగారిని మా బ్రాంచీలకు ఆడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆపీసుగా నియమిస్తున్నాను” అని అంటూవుండగా కరతాళ ధ్వనులతో గదియంత నిండిపోయింది.

ఆరోజు సాయంకాలం బాస్ ఆపీసులోనే భుజంగ రావుకు శేఖర్ ఆఫీసుస్టాఫ్ కు టీపార్టీ ఏర్పాటు చేశాడు. డైరెక్టరు కూడా అందులో పాల్గొన్నారు.

ఆరోజు సాయంకాలమే శేఖర్ మేనేజరు సీటులో కూర్చొని కొంతసేపు తన బాధ్యతలు నిర్వహించాడు. భుజంగరావు కూడా ఆడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆపీసుగా పదవి తీసుకొని రెండునెలలు సెలవు వ్రాసి బాస్ దగ్గర యిచ్చి అనుమతిపోయి యింటికి బయలుదేరాడు.

అందరు భుజంగరావును చూచి బాధపడసాగారు భుజంగ రావంతటి పరిపాలన ధక్కుడు మంచివాడు కష్ట జీవి వెళ్ళుతూవుంటే శేఖర్ కు ఏదో జీవితంలో పోగొట్టుకొన్న వాడిలాగ బాధపడుతూ ఆతనికి తెలియకుండానే జలజలమని కన్నీళ్ళు రాసాగింది. శేఖర్ కన్నీళ్ళు తుడుచు

కుంటూ భుజంగ రావును కాగళించుకొని “ సార్! మీరు లేనిదే యీ ఆపీసు ఆపీసులాగ కనిపించదు ఏదో పోగొట్టుకొన్న విధంగా వుంటుంది దైవంలేని గుడిలాగ వుంటుంది” అని అటుపైన చెప్పలేక పోయాడు దుఃఖం వలన మాటలురాలేక పోయింది.

భుజంగ రావు శేఖర్ కన్నీళ్ళు తుడుచుతూ “ ఛ ఏమిటిది చిన్న పిల్లాడిలాగ! ఎందుకు బాధపడతావు ప్రతిమానవుని హృదయంలో ఏదో ఒక శక్తి దాగివుంటుంది దానిని సమయం వచ్చినపుడు వుపయోగించుకోవడం ఎంతో మంచిది. నీలో ఆ శక్తి ఆశలు ఆసలు నాలాగేవుండ బట్టి మేనేజరుగా వచ్చావు ఇదిగో మాఫూరి అడ్రసు” అని యిన్నూ “ నీకేమైన సందేహాలు వుంటే నాకు లెటరు వ్రాయితప్పక జవాబు వ్రాస్తాను” అని అందరి దగ్గర కరచాలనం చేసి.

డిస్పాచ్ క్లర్కు రవిని చూచి “ రవి! మీరు శేఖర్ లాగ వృద్ధిలోనికి రావలసిన వారు శేఖర్ కు అండదండగా వుంటూ హెల్పుచేస్తూ వుండండి” అని కరచాలనం చేశాడు.

ఆపీసుస్టాఫ్ అందరి దగ్గర ఏడ్కోలు తీసుకొని కారులో కూర్చొని భుజంగ రావు వెళ్ళిపోయాడు. ఆకారు కనుమరుగు అయ్యేంతవరకు శేఖర్, రవి, ఆపీసుస్టాఫ్ చూస్తూ వుండిపోయారు,

(సంపూర్ణం)

★
సైఫ్ ఎ. టర్ ప్రైజెస్ వారి
'నామాల తాతయ్య'లో
రంగనాథ్, జయ

